

els regants del sud de la Comunitat Valenciana de l'escassa aigua que tenim. I tenen un govern al costat que no trobarà vosté en la història de l'autogovern un govern que haja defensat tant a aquells regants (*veus*)...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Per favor, senyories.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

...del sud de la Comunitat Valenciana.

I, mire, efectivament, i tot el món ho sap, els primers, aquells que estan afectats, com són els regants. Se necessita una solució per a sempre, aigua per a sempre. I això té a vore amb distintes fonts que han de vindre, entre elles el Tajo, efectivament. I este govern, en els tribunals i políticament i en el Congrés dels Diputats, a través d'esmenes, defensarà l'aigua de boca i l'aigua del camp del sud de la Comunitat Valenciana, com no ho ha fet cap govern en la història de l'autogovern. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyories, continuarem amb la sessió de control. Ara, amb la pregunta que formula, en nom del Grup Parlamentari Unides Podem, la síndica del grup, la il·lustre diputada Pilar Lima.

La senyora Lima Gozávez:

Bon dia.

Gràcies, president.

Senyor president.

Membres del Consell.

Estamos hartas, estamos hartas, ese es el lema con el que hoy el movimiento feminista sale a las calles. Hoy conmemoramos el Día Internacional para la Eliminación de la Violencia contra las Mujeres. Hoy las mujeres vamos a volver a manifestarnos en las calles frente a las violencias machistas, que suponen una violación de nuestros derechos humanos. Solo los negacionistas, que prefieren cerrar los ojos ante las violencias machistas, pueden oponerse a algo que sufrimos las mujeres, nosotras, en nuestros propios cuerpos.

Les voy a dar tres datos. Una de cada dos valencianas hemos sufrido acoso a lo largo de nuestra vida, la mitad de las mujeres valencianas. Cada hora se denuncian 17 casos de violencia machista en España y eso es lo denunciado, imaginan lo no denunciado; 17 a cada hora. ¿Ustedes saben qué significa? Maltrato, violación, acoso, amenazas. Tercer dato,

seis violaciones denunciadas al día, solo las denunciadas, pero ya conocemos, señorías, que la mayoría de las agresiones sexuales no se denuncian.

Y, después de leer estos datos, escuchen esto, «¿Cómo se comprueba entonces el consentimiento? ¿Habrá de decir "sí" durante todo el tiempo que dure el acto, a intervalos regulares, a cada minuto, cada dos, a cada tres? ¿Podemos decir una palabra equivalente a un sí, vale un "sigue" o un "más"?» Esta aberración, esta frivolidad, esta burla de la ley de la libertad sexual, la ley «solo sí es sí», fue realizada por una diputada del grupo negacionista Vox en el congreso. Esta es la respuesta de los negacionistas a las mujeres violadas, a la víctima de la manada o a tantas otras: la burla, la negación o el «es que no te resistirá lo suficiente».

1.118 mujeres asesinadas a manos de sus parejas o exparejas desde el año 2003. Señor presidente y miembros del Consell, necesitamos con mucha urgencia más educación porque el discurso negacionista solo se cura con pedagogía, formación y educación afectivosexual.

Señorías, a lo largo de la historia, las mujeres han ido desnudando las situaciones de violencias que han sufrido en todos los ámbitos de la vida, en nuestras propias carnes, en nuestros cuerpos, en nuestros trabajos, con nuestras parejas, en nuestras casas o en las calles de nuestra ciudad. El movimiento feminista ha conseguido históricamente poner nombre a esas violencias, definir las y combatir las y ha conseguido convertir el asunto de las violencias en un asunto público.

También, históricamente, cada vez que se ha conseguido un avance en reconocer distintos tipos de violencia, siempre nos encontramos..., siempre nos encontramos con resistencias que las niegan. Y estos días nos volvemos a encontrar con resistencias, cuando queremos reconocer la violencia obstétrica, por ejemplo. Y siempre son los mismos argumentos; cuando las mujeres desvelamos violencias, nos dicen que estamos criminalizando, que criminalizamos a los hombres, que criminalizamos a los jueces o a los médicos. Siempre se repite lo mismo. Resistencias ante los avances feministas. Y, ante estas resistencias, el feminismo lo dice alto y claro: ni un paso atrás.

Nosotras, las mujeres, estamos hartas de tanta violencia. Y voy a añadir algo, estamos hartas de que sea nuestro tema de conversación compartir historias de agresiones sexuales vividas por muchas de nosotras. Y ahora comenzamos también a hablar de experiencias de violencia obstétrica.

Pero también hoy podemos celebrar que se vaya a aprobar la ley «solo sí es sí» para hacer frente a las violencias sexuales. Con esta ley, el consentimiento y el deseo serán los elementos centrales en la definición de una agresión sexual, recogiendo esta voluntad en el Código penal, con el objetivo de que ninguna mujer más tenga que resistirse para demostrar que sufrió una agresión. Con esta ley, casos como los de la víctima de la manada, el de Nagore, Nevenka o Laura Luengo habrían sido muy diferentes.

Esta ley enfrenta al núcleo duro del patriarcado, porque las violencias sexuales son uno de los mecanismos de reproducción de las violencias machistas más eficaces que existen. Esta ley establece que la sexualidad es también patrimonio

de las mujeres. No solo se trata de luchar contra las violencias sexuales, sino también de transformar la cultura sexual de la sociedad. Frente a la cultura –y ya terminó–, frente a la cultura de la violación y el prostíbulo, una cultura sexual feminista, de educación y de libertad. Y, en este mismo sentido, mi compañera, Cristina Cabedo, ha registrado hoy mismo una PNL.

El machismo y sus expresiones de violencias múltiples se superarán con mucha educación y especialmente educación afectivosexual. La educación es también la mejor herramienta para el negacionismo y los movimientos reaccionarios. Una educación para construir entre todas una nueva cultura y que nuestras hijas puedan crecer libres de violencias.

Por todo lo expuesto, señor *president*, le preguntamos, ¿implementará la educación afectivosexual y contra la discriminación y violencias machistas, desde la óptica feminista y desde la diversidad, en todas las etapas educativas?

Nos vemos todas esta tarde en la manifestación. Juntas y vivas podemos. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

La pregunta serà contestada pel president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Muchas gracias, señora Lima.

En setembre de 2017, el Pacte valencià contra la violència de gènere i masclista va marcar el full de ruta per tal d'erradicar, des d'ací, des de tots els àmbits de la Comunitat Valenciana, totes les violències contra les dones. Un objectiu que passa, fonamentalment, per combatre, des de les arrels, on l'àmbit educatiu juga un paper fonamental, i transmetre en eixe àmbit els valors d'igualtat, respecte, diversitat, superació d'eixos estereotips socials que definixen una cultura hegemònica masclista.

En eixe sentit, com he dit, l'educació és un dels pilars que s'ha assentat en eixa societat de valors en igualtat. Així, darrerament, a través de l'Estratègia valenciana contra les violències sexuals, s'està incidint fonamentalment en allò que és l'educació. La introducció de l'educació afectivosexual obligatòria en el currículum de totes les etapes educatives és fonamental. I és que l'educació afectivosexual, especialment en les persones més joves, és una de les eines més importants, com vosté deia, per tal de previndre, previndre allò que malauradament està cada vegada eixint més i apareguent més i preocupant més: les violències sexuals. I, per tant, fomentar i cultivar allò que és fonamental entre les persones: relacions igualitàries, lliures, consensuades, horitzontals, respectuoses, basades en l'afecte, en l'estima, en l'empatia, en el bon tracte. Això és el que hem d'inculcar, clar que sí, inocular, clar que sí, a una societat decent.

Així mateix, també treballem en una plataforma de recursos educatius dirigida als joves, famílies, moviments associatius i agents implicats, per tal de promoure una educació sexual integral.

Senyora Lima, la Generalitat està oferint en les escoles valencianes una educació en la igualtat, posant a disposició de l'alumnat i de les famílies un conjunt de recursos i protocols destinats al lliure desenvolupament i creixement individual en un entorn segur, divers i respectuós. La lluita a favor de la igualtat i contra l'odi, eixe odi contra la diversitat sexual que, malauradament, també apareix de vegades als centres educatius, ha estat una tasca en la qual s'ha treballat des del primer moment amb tota consciència. Un treball educatiu que estan fent el conjunt de la comunitat educativa, el professorat i també les AMPA, tots els que participen finalment en la comunitat educativa.

Este treball educatiu està, a més, inversament allunyat d'altres posicions en altres comunitats autònomes, a on s'estenen, per l'impuls de l'extrema dreta, models basats en la censura, en el discurs de l'odi, molt especialment el discurs de l'odi contra les persones LGTBI. En canvi, ací, a la Comunitat Valenciana, hem desenvolupat tot un ventall d'accions, com ara la instrucció de la conselleria d'educació de 2016, en què s'establixen els protocols d'acompanyament per garantir el dret a la identitat de gènere, l'expressió de gènere i la transsexualitat. Un protocol que és d'aplicació a tots els centres educatius, públics i privats.

Segon, la creació en el curs 2016-2017 dels coordinadors i coordinadores d'igualtat i convivència, encarregats de treballar per l'eliminació dels prejudicis, estereotips i rols en funció del sexe, construïts en els patrons socioculturals de conducta i sinèrgia, *a priori*, entre homes i dones. La prevenció de la violència contra les dones, mitjançant l'aprenentatge de mètodes no violents per a la resolució de conflictes i models de convivència, basats en la diversitat i en el respecte a la igualtat de drets i d'oportunitats. La capacitat de l'alumnat, perquè l'elecció de les opcions acadèmiques sempre es realitze lliure de condicionaments basats en el gènere. També la coordinació d'accions específiques establides en la llei LGTBI valenciana.

En tercer lloc, la creació del portal Reico, amb recursos web per a desenvolupar els plans d'igualtat i convivència als centres educatius. Entre estos recursos, es troben les instruccions per a actuar en els casos d'LGTBIfòbia a les aules.

I quart, a més, la Direcció General d'Inclusió Educativa ofereix tallers de sensibilització a les famílies, a l'alumnat i al professorat, així com un servei d'assessorament sobre diversitat afectivosexual de gènere i familiar. Este servei ja ha realitzat, entre gener i març d'este any, 42 intervencions.

Senyora Lima, és ben cert que queda molt de camí per recórrer. S'ha avançat substancialment. El que no podem permetre és donar passes arrere, i estic convençut que junts i juntes aconseguirem no donar passes arrere. Volem una societat sense pins de l'odi. L'únic pin que volem aplicar des de la Generalitat per a tota la Comunitat Valenciana és el pin de la igualtat.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)